

Ébreszt?, Európa!

2011 december 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Lemin?sítik Európát, pontosabban az euróövezetet, érkezett a hír, és mi tagadás, effajta fejleményre akár fél éve is kevesen számítottak.

Tegyük hozzá, Németország például messze esik a bóvli kategóriától, nem err?l van tehát szó, hanem minden

id?k egyik legnagyobb piaci bizalomvesztésér?l. Pestiesen szólva: ez sem piskóta.

A pénzpiac angolszász dominanciájának magától értet?d?en semmi köze a politikai atlantizmushoz. Válság idején pontosan megtapasztalhatjuk, mennyit ér a pénz- és t?kepiacok napi gyakorlatában a sokat hangoztatott transzatlanti kapcsolatrendszer. Semennyit. Washington és London érdekei gyökeresen ellenkeznek az európai érdekekkel, nem az euró, hanem a dollár és font er?sítésében érdekeltek. Az Európai Unió közös pénzügyi politikáját – már amennyiben valójában létezik – mindenképpen a közös fizet?eszköz és a tagországok egymás iránti szolidaritására kell alapozni.

No, ez a legnehezebb.

Pedig a lélektani pillanat felettébb alkalmas: a francia–német együttm?ködés történelmi értelemben is irányt mutat a kontinensen. A gond csak az, hogy a nemzetállami vezet?k látványos összeölelkezése sem feledtetheti el, hogy az euróövezeten kívüli támadások gyengítik az unió politikai és gazdasági tekintélyét.

Az a tény, hogy a három nagy amerikai hátter? hitelmin?sít? cég közül akár csak az egyik is lemin?síti az euróövezet államait, olyan globális kérdés, amely nemcsak az érintettekre, de az egész világgazdaságra dönt? hatással jár. Európa és az euró kiszolgáltatottságát pontosan jelzi, valamint az önálló érdekérvényesítést akadályozza, hogy mindmáig nem épült ki az önálló európai hitelmin?sítés rendszere. Mégiscsak abszurd, hogy az Európai Unió er?s, kevésbé er?s és gyenge teljesítmény? gazdaságait az amerikai hátter? Fitch Ratings, Moody’s és Standard & Poor’s meneszti a mennybe vagy küldi a pokolba. S mindez nem érzelmi kérdés, hanem nagyon is jól felfogott közös érdekünk: lehetetlen állapot, hogy Európát amerikai néz?pontból szemlélje a világ, arról nem is beszélve, hogy az amerikai hitelmin?sít?k hegemóniája számos visszaélésre, spekulációra ad lehet?séget.

Ebb?l a gazdasági környezetb?l, a világgazdasági válság kell?s közepéb?l Magyarország lemin?sítését egyetlen tényként kiemelni – amivel a baloldali sajtó hetek óta elkápráztatja olvasóit – legalábbis méltánytalan, és akkor még nagyon finoman fogalmaztam.

Magyarország ellen szurkolni, a bankok pártját fogni, hahotázni az összeomlás stációinál pedig becstelenség. Sajnos, ilyen cikkeket, tudósításokat is látni szép számmal.

Az er?sebb Európa 2011-ben már nem pusztán jelszó. Az er?sebb Európa az életben maradás utolsó esélye olyan megroggyant nemzetgazdaságoknak, mint Magyarországé. Demagóg jelszavak és kincstári optimizmus helyett józan fejjel csak azt mondhatjuk, hogy a hazai gazdaság felemelkedése nem kizárólag ennek a kormánynak a felel?ssége. A hajó suhan, és rossz kiköt?be tartunk, mert az el?z? kapitány a dönt? pillanatokban elnézte az

irányt?t. Aztán ment?övest?l elegánsan beleugrott a vízbe, és ?, de csakis ?, lendületes karcsapásokkal kiúszott a szárazföldre. Id?közben a hajófenékben a legénység mindent megevett, fogytán a víz, a kiköt? pedig még nem látszik.

Bánná az ördög, ha rossz kiköt?be is, de egyszer érjünk be valahova.

Azt azonban tudnunk kell, hogy nem hazai vizeken hajózunk, és könnyen megeshet, hogy a kisebb hajókat megcsáklyázza a látóhatáron felt?nt kalózhajó legénysége. ?k már naszádokat is elfoglaltak a világtengereken, minket talán reggelire fogyasztanak el, ezt azért feltétlenül tudnunk kell.

Nincs mese, tárgyalni kell az egérút feltételeir?l, de azért az ágyúkat se tömjük be rongyokkal… Ki tudja, mit hoz a jöv?? A jelenlegi globális válságot sem látta el?re senki.
Szentesi Zöldi László, magyarhirlap.hu

Ajánló